

VZORY UČENÍCTVA

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Mat 14,14; 15,32; 20,34; Mar 1,41; Luk 6,12.13; 16,19-31; 17,4.5; 18,9-14; Kol 1,14; 1 Tim 5,16

ZÁKLADNÝ VERŠ

Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, démonov vyhánajte. Zadarma ste dostali, zadarma dávajte. (Mat 10,8)

V tomto štvrtroku sme hovorili o Ježišovi – učiteľovi, ktorý si zhromažďuje učeníkov. Hovorili sme o tých, ktorých si vyvolil, aby ho nasledovali, o tom, aké im dal pokyny, ako ich učil a pripravoval, aký vzor im dal svojím správaním. Urobil všetko pre to, aby sme sa mohli stať učeníkmi.

V tejto záverečnej úlohe sa budeme snažiť objaviť niektoré Ježišove vlastnosti, myšlienky a praktiky, ktoré pozitívne ovplyvnili učeníkov – prvky, ktoré musia byť základom aj našej práce ako učeníkov. Cieľom je nájsť aplikácie, ktoré nám poskytnú dobrý návod pre učenie v 21. storočí.

TÝŽDEŇ V SKRATKE

Akú úlohu by mal zohrávať súcít a odpustenie v živote a službe učeníkov? Aký vzor nám dal Ježiš v správaní sa k ľuďom na okraji spoločnosti, k tým, ktorí sú „iní“? Akú úlohu má cirkev a zbor v súvislosti s učením? Čo sa môžeme naučiť od Ježiša o kľúčovej úlohe modlitby?

SÚCIT A ODPUSTENIE

Keď bol Ježiš na zemi, prejavoval súcit a zľutovanie. (Mat 14,14; 15,32; 20,34; Mar 1,41; 6,34; Luk 7,13) Grécke slovo, najčastejšie prekladané ako súcit, zľutovanie alebo ľútosť, v nás vyvoláva predstavu človeka, ktorý je niečím tak veľmi dojatý, že sa to dotýka jeho najhlbšieho vnútra. Ak v našom padlom stave, s naším tvrdým a sebeckým srdcom vieme prežívať zľutovanie a súcit voči iným, o čo viac sa pohľad na trpiace ľudstvo dotýka najhlbšieho vnútra Božieho Syna?!

? **Vyhľadaj si odkazy uvedené v zátvorke. Nad čím Ježiš prejavoval ľútosť? Prečo je súcit pre nás ako učeníkov taký dôležitý?**

Ježiš nielen súcitil, on odpúšťal. Učeníci videli, ako Ježiš stále znova odpúšťa hriechy ľuďom, s ktorými sa stretával. Videli, ako sa kedysi malomocný Šimon opovržlivo pozerá na Máriu. (Luk 7,36-50) Učeníci videli dych vyrazajúci prejav odpustenia voči jeho nepriateľom, keď visel na kríži a modlil sa. (Luk 23,34) Aj Peter okúsil Ježišovo odpustenie mimoriadnym spôsobom. Keď Ježiša zatkli, opustil ho a utiekol. Neskôr dokonca trikrát zaprel, že ho pozná. Napriek tomu mu Ježiš odpustil a v prítomnosti učeníkov s ním obnovil spoločenstvo. (Ján 21,9-17)

? **Ak sme Ježišovými učeníkmi, aké miesto by malo mať v našej skúsenosti odpustenie? Ako by sa malo prejavovať pri získavaní a príprave ďalších učeníkov? Luk 17,3-5; Ef 4,32**

Náš Boh je súcitný, preto sa rozhodol zachrániť nás od našich hriechov a odpustiť nám. Inak by sme boli naveky zatratení. Preto je veľmi dôležité, aby prežívanie Božieho zľutovania a odpustenia bolo našou každodennou skúsenosťou. Čo iné by mohlo byť pre nás lepšou motiváciou v službe druhým ľuďom než odpustenie, ktoré pre nás tak veľa znamená!

ZAVRHNUTÍ A ODSTRČENÍ

Ježišova služba a príprava učeníkov sa odohrávala v spoločnosti s jasnými pravidlami – existovali presné hranice medzi mužmi a ženami, náboženskými vodcami a obyčajným ľuďom, bohatými a chudobnými, farizejmi a publikánmi.

? Čo nám o spoločenských rozdieloch hovorí príbeh zaznamenaný u Luk 16,19-31? Čo sa z tohto podobenstva môžeme naučiť o tom, ako sa Pán pozerá na postoj a správanie bohatých?

? Prečítaj si Luk 18,9-14 a odpovedz na rovnaké otázky. Ako sa Ježiš pozerá na správanie a postoje náboženskej vrchnosti?

Ježiš sa podľa zaužívaných pravidiel spoločnosti ani neriadil, ani tieto pravidlá neobhajoval, pretože si jasne uvedomoval mnohé problémy, ktoré z toho vyplývali. Naopak, otvorene sa stretával s ľuďmi na okraji spoločnosti, stál na ich strane a vyučoval ich. V evanjeliách vidíme, s akými ľuďmi Ježiš pracoval a čo pre nich robil. Určite sa snažil osloviť aj vyššie vrstvy spoločnosti, ale rovnako slúžil pohanom, pochybným ženám, malomocným, colníkom či ľuďom posadnutým démonom, Rimanom, ľuďom s handicapom, nevidiacim, chudobným, všetkým tým, ktorých považovali za vyvrhelov a ľuďom, ktorých spoločnosť rôznym spôsobom zavrhlá.

Keď si uvedomíme, že na tento svet prišiel, aby zomrel za hriechy každého človeka, jasne pochopíme, prečo sa zaujímal o každého človeka a každému túžil poslúžiť.

? Aký postoj máš k ľuďom na okraji spoločnosti? Aký postoj k nim má váš zbor? Na základe čoho môžeš povedať, či sa o nich skutočne zaujímate, alebo je váš záujem len pózou, ktorá sa od veriacich všeobecne očakáva.

RÔZNOSŤ A DISKRIMINÁCIA

Včera sme hovorili o tom, ako Ježiš slúžil utláčaným a vydedencom spoločnosti. Dnes sa chceme viac zamerať na národné a národnostné rozdiely.

Národná a etnická neznášanlivosť bola v starovekom svete bežným javom. Rôzne skupiny sa nadradžovali nad iné. Napríklad starovekí Gréci považovali negrékov za barbarov, primitívov. S týmto druhom neznášanlivosti sa stretávame aj v starovekej literatúre. Nanešťastie, Ježišovi súčasníci neboli imúnni voči takémuto zmyšľaniu, nehladiac na to, ako vyvyšovali svoju náboženskú príslušnosť.

? Čo by nám verše 2 Moj 12,38; 18,1; 4 Moj 12,1; Rút 1,16.17 a Mat 23,15 mali povedať o etnickej rozmanitosti izraelského národa?

Predstava *čistého pôvodu* je skôr moderné chápanie, dôsledok evolučnej ideológie. Boh stvoril celé ľudstvo „z jednej krvi“ (Sk 17,26). Všetci sme potomkami Adama a Evy, našich prvých rodičov. Prostredníctvom viery v Ježiša sa všetci – bez ohľadu na farbu pleti, národnosť, rasu alebo náboženstvo – stávame synmi Božími. (Ján 1,12)

Kristova smrť na kríži za každého človeka by mala raz a navždy zbaviť všetkých učeníkov akéhokoľvek pocitu etnickej alebo národnej nadradenosti. Asi sa nám nikdy nepodarí dostatočne zdôrazniť túto myšlienku. Okrem toho by nás mala zbaviť akéhokoľvek pocitu neznášanlivosti voči akejkolvek skupine ľudí. Pred Ježišom na kríži, na ktorého boli vložené všetky hriechy nás všetkých, sme všetci rovnakí. Ježišovi učeníci, tí, čo ho nasledujú, by sa mali viac ako ktokoľvek iný na tomto svete zbaviť predsudkov a etnického napätia, ktoré, ako sa zdá, je vrodené každej kultúre a spoločnosti. Napokon, sú len dve skupiny ľudí: spasení a zatratení. Ak sme prijali dar spasenia, mali by sme ako náš Majster hľadať stratených a poukazovať im na jedinou vec, ktorou sa od nich líšime – na zaslúbenie spasenia, ktorého sa dožadujeme.

? V čom sa prejavujú predsudky a neznášanlivosť v našej spoločnosti? Ako to ovplyvňuje teba?

CIRKEV

Počas tohto štvrtroka sme hovorili aj o tom, že Boh nás ako učeníkov vyzýva šíriť evanjelium, slúžiť núdznym a ľuďom na okraji spoločnosti, získať učeníkov atď. Malo by sa to diať v každom národe po celom svete. Otázka je: Ako to urobiť?

**❓ Pomáhajú nám nasledujúce verše dať odpoveď na uvedenú otázku?
Sk 20,28; 1 Kor 12,4-13; Ef 4,11-13**

Ježiš bol Učiteľ, ktorý si zhromažďoval žiakov. Využil každú príležitosť na to, aby ich povolal, pripravil, vzdelával a vychovával. Nikdy nebol taký zaneprázdnený, aby nepomohol tým, ktorí to potrebovali. Získavanie a príprava učeníkov boli stredobodom jeho služby.

Veríme a sme presvedčení, že ako bolo jadrom Ježišovej služby získavať, učiť a vychovávať učeníkov, tak to musí byť jadrom poslania každého zboru aj v 21. storočí.

Nikto to však nedokáže sám. To je jeden z dôvodov, prečo existuje cirkev. Táto úloha nie je určená len kazateľom, biblickým pracovníkom, starším zborov či diakonom. Je to úloha pre každého člena cirkvi. Ježišovo poverenie neobchádza žiadneho učeníka. Kristov príkaz „chodte“ (Mat 28,19) platí aj pre teba.

Niektorí veriaci sa možno pri tomto príkaze cítia nepríjemne, pretože im chýbajú skúsenosti či vedomie vlastného povolania. Keď Ježiš povolal rybárov za učeníkov, ani oni nevedeli hneď, čo a ako majú robiť. Musel ich „zaškoliť“. To je úloha aj pre váš zbor. Každý nový veriaci by mal mať možnosť naučiť sa, čo to znamená byť ozajstným učeníkom. Každý pripravený učeník by mal byť zapojený do práce pre Majstra.

Pred odchodom poveril Ježiš svojich učeníkov úlohou ísť do sveta a učiť všetky národy. (Mat 28,19) Tento príkaz sa nezmenil. Evanjelium o kráľovstve musí byť hlásané celému svetu skôr, ako príde koniec. (Mat 24,14) Ak Ježiš neurobí to, že budú kričať kamene, aby sa táto úloha splnila, nemá nijakých iných poslov než svoju cirkev.

❓ Si zapojený do práce, ku ktorej nás Ježiš povolal? Alebo si príliš zaneprázdnený svojimi vlastnými záujmami? Kedy urobíš zmeny, o ktorých si vo vnútri presvedčený, že už mali byť dávno urobené?

DÔLEŽITOSŤ MODLITBY

- ?** Prečítaj si nasledujúci citát od E. G. Whiteovej. Aké princípy si z uvedených myšlienok môžeš vziať pre seba?

„Majestáť neba sa v čase svojho pozemského pôsobenia veľa modlil k svojmu Otcovi. Neraz strávil na modlitbe celú noc... Jeho obľúbeným miestom na osobné stíšenie bol Olivový vrch. Často sa stalo, že keď davy ľudí odišli, aby si v noci odpočinuli, on neodpočíval, aj keď bol po celodennej práci unavený... Kým mesto bolo tiché a učeníci spali, Ježiš bdel. Z Olivového vrchu stúpali Ježišove úpenlivé prosby k Otcovi, aby jeho učeníkov uchránil pred zlými vplyvmi, s ktorými sa denne vo svete stretávali, a aby jeho vlastnú dušu posilnil a podoprel na povinnosti a skúšky ďalšieho dňa. Celú noc, kým jeho nasledovníci spali, sa ich božský Učiteľ modlil. Rosa a nočná srieň mu padali na hlavu sklonenú v modlitbe. Svojim nasledovníkom zanechal príklad.“ (E. G. Whiteová, *God's Amazing Grace*, 167)

- ?** Prečítaj si nasledujúce verše. Ktoré udalosti dali podnet na tieto modlitby? Čo nás môžu ako Ježišových učeníkov naučiť o modlitbe a jej kľúčovej úlohe?

Luk 5,15.16

Luk 6,12.13

Luk 9,28-31

- ?** Ak Ježiš, Boh a súčasne človek, sa vo svojej pozemskej službe tak veľmi spoliehal na modlitbu, o čo viac ju potrebujeme my, hriešni ľudia! Ako si spokojný so svojím modlitebným životom? Za čo sa modlievaš? Koľko času stráviš na modlitbe? Aké zmeny potrebuješ urobiť vo svojom modlitebnom živote?

ODPORÚČANÉ ŠTÚDIUM

V knihe Túžba vekov si prečítaj text na stranách 248-251, 258.259, 286.287, 293.294, 481-485 (DA 359-363, 377-379, 411, 419-421, 687-693) a v knihe Výchova na stranách 68.69.223.224. (Ed 80.259)

Uvádzame niekoľko praktických vecí, ktoré môže zbor urobiť v oblasti učeníctva:

1. Stanoviť si ako svoj prvoradá cieľ pripraviť učeníkov.
2. Formulovať plány a metódy, ako túto úlohu dosiahnuť.
3. Pripraviť ľudí, ktorí budú viesť jednotlivé programy.
4. Mobilizovať všetkých členov, aby sa zapojili do učeníckej práce.
5. Zriadiť program výchovy (tréningu) v oblasti učeníctva.
6. Zistiť, aké typy ľudí žijú vo vašom okolí a aké majú potreby.
7. Pripraviť program „budovania mostov“, ktorý prelomí bariéry, potom naplniť potreby ľudí a nadviazať nové vzťahy.
8. Zaviesť programy, v ktorých budú využité schopnosti novoobrátených ľudí, včleniť ich do miestneho zboru a rozvíjať hlbšie odovzdanie Kristovi.
9. Pripraviť programy, ktoré pomôžu členom, najmä novým, objaviť, rozvíjať a používať ich duchovné dary.
10. Postarať sa o to, aby boli vhodné programy na prípravu a výchovu učeníkov.

NÁMETY NA UVAŽOVANIE

1. Čo dôležité by ste v uvedených bodoch doplnili alebo zmenili, aby bol váš zbor pri výchove učeníkov úspešný? Čo môžete urobiť pre to, aby sa tieto kroky realizovali na úrovni vášho miestneho zboru?
2. Koľko času stráviš na modlitbe za prácu zboru ako celku? Rozhodni sa, že sa každý deň budeš modliť za naše celosvetové poslanie. Aj v rámci sobotnej školy si ako trieda môžete oddeliť čas, aby ste sa modlili za dielo cirkvi na celom svete.
3. Ako môžeme pomôcť kazateľom a laikom uvedomiť si, že učeníctvo je poslanie každého člena zboru? Ako môžeš ty osobne pomôcť svojmu zboru lepšie využiť dary a schopnosti členov? Akými prostriedkami zapojiť laických členov do svedeckej a učeníckej práce?